

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Berzoi Elena,
împotriva încheierii din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Berzoi Elena împotriva încheierii din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, emise în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Berzoi Pavel și Berzoi Elena împotriva executorului judecătoresc Ursu Anatolie, CIA „ASITO” privind obligarea executorului judecătoresc să calculeze penalități,

c o n s t a t ă:

Berzoi Pavel și Berzoi Elena au depus cerere către executorul judecătoresc Ursu Anatolie, CIA „Asito” privind obligarea executorului judecătoresc Ursu Anatolie, să calculeze amenda de penalizare în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a pensiei plății conform prevederilor din contractele încheiate cu CIA „ASITO”.

În motivarea cererii Berzoi Pavel și Berzoi Elena au invocat că, la 30 iulie 2014, au înaintat acțiune în instanța de judecată către CIA „Asito” SA privind obligarea CIA „Asito” să execute prevederile contractului de asigurare cu pensie suplimentară.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2014 a Judecătoriei Ungheni, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial fiind obligată CIA „Asito” să execute prevederile contractului de asigurări cu pensie suplimentară și anume: - filiala Ungheni „Asito” să achite pensie suplimentară 500 lei lunar în folosul lui Berzoi Pavel, începând cu 12 iulie 2013 pe toată durata vieții, și pentru fiecare zi de întârziere a plății pensiei pe perioada de 01 august 2013 până la data de 31 iulie 2014; să achite suma în mărime de 3356 de lei, filiala Ungheni „Asito” să achite pensie suplimentară 100 de lei lunar în folosul lui Berzoi Elena, începând cu 12 iulie 2013 pe toată durata vieții, și pentru fiecare zi de întârziere a plății pensiei pe perioada de 01 august 2013 până la data de 31 iulie 2014; să-i achite suma în mărime de 2371 de lei, la fel a indicat că, prin hotărârea dată au fost respinse cerințele privind achitarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral.

La 25 ianuarie 2017, Berzoi Elena a depus o cerere în instanța de judecată

solicitând obligarea CIA „Asito” să-i achite amenda de penalizare în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății pensiei din vina companiei, conform calculelor anexate. Însă această cerere a fost restituită prin încheierea din 31 ianuarie 2017 în baza art. 169 al. (1) al Codului de procedură civilă, fiindu-i explicat că urmează să se adreseze către executorul judecătoresc care este obligat să calculeze dobânzile de întârziere în procedura de executare.

Prin decizia din 02 aprilie 2015 a Curții de Apel Bălți, s-a admis cererea de apel depusă de CIA „Asito”. S-a menținut fără modificări încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătorei Ungheni și s-a casat parțial hotărârea din 18 decembrie 2014 a Judecătorei Ungheni, în partea încasării penalității și în această latură s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a cerinței ca fiind neîntemeiată. În rest hotărârea s-a menținut.

A indicat că în baza deciziei din 30 martie 2000 a Curții de Apel Bălți, hotărârii din 17 aprilie 2000 a Judecătorei Ungheni au primit pensie suplimentară până la data de 12 iulie 2013, însă începând cu 12 iulie 2013 CIA „Asito” a stopat plata pensiei suplimentare, astfel, acțiunile nelegitime ale CIA „Asito” se repetă.

Prin hotărârile nominalizate s-a decis a obliga CIA „Asito” Filiala Ungheni să execute contractele de asigurare încheiate în 1994 cu Berzoi Elena și Berzoi Pavel și să se plătească pentru fiecare în parte lunar, pensie suplimentară în mărime de 100 lei și 500 lei respectiv.

A menționat că hotărârile emise în anul 2000 au fost menținute la Curtea Supremă de Justiție. Hotărârile puse în executare silită urmează să fie executate de CIA „Asito” în forma în care au fost emise pe toată perioada vieții.

În opinia lor, timp de 3 ani și 3 luni (12 iulie 2013 – 01 octombrie 2016) CIA „Asito” nelegitim s-a folosit de pensiile lor, încălcând executarea obligațiilor prevăzute de hotărârile judecătorești emise în anul 2000.

În viziunea reclamantilor prin decizia din 02 aprilie 2015 a Curții de Apel Bălți, s-a decis obligarea CIA „Asito” să execute prevederile contractelor de asigurare cu pensie suplimentară și anume că, în contractele sus indicate sunt mai multe condiții, printre care și condiția asumată de companie să se plătească asiguraților o penalitate în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății pensiei din vina companiei.

La 21 februarie 2017, au depus către executorul judecătoresc Ursu Anatolie, cerere privind calcularea amenzii de penalizare în mărime de 0,3% din suma întârziată. Executorul judecătoresc i-a informat că la moment nu dispune de vreun document executoriu în acest sens, din care considerente cererea nu poate fi satisfăcută.

Nefiind de acord cu concluziile executorului judecătoresc, la 18 aprilie 2017, s-au adresat cu cerere către Ministerul Justiției cu rugămintea să le apere drepturile constituționale și anume să le plătească pensie suplimentară lunar fără întârziere și penalitatea în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății din vina CIA „Asito” pentru perioada de 12 iulie 2013 – 01 octombrie 2016 și 01 octombrie 2016 – 01 mai 2017.

După ce au primit răspunsul Ministerului Justiției, la 16 iunie 2017 s-au adresat repetat către executorul judecătoresc cu rugămintea să fie obligat CIA „Asito” să-și onoreze obligațiile indicate în decizia din 02 aprilie 2015 a Curții de Apel Bălți.

La 26 iunie 2017 au fost invitați la Biroul executorului judecătoresc și li s-a înmănat încheierea privind calcularea dobânzilor de întârziere care nu corespund cerințelor lor legitime, din care motive s-au adresat în instanța de judecată cu cererea dată.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Ungheni (sediul central) a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Berzoi Pavel, Berzoi Elena către executorul judecătoresc Ursu Anatolie, CIA „Asito” privind obligarea executorului judecătoresc să calculeze amenda de penalizare.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins recursul declarat de recurenții Berzoi Pavel și Berzoi Elena. S-a menținut încheierea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Ungheni (sediul central) adoptată la cererea înaintată de Berzoi Pavel, Berzoi Elena către executorul judecătoresc Ursu Anatolie, CIA „ASITO” privind obligarea executorului judecătoresc să calculeze amenda de penalizare.

La 27 aprilie 2018, Berzoi Pavel și Berzoi Elena au depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea cererii de revizuire. Întru argumentarea poziției sale recurenții Berzoi Pavel și Berzoi Elena au invocat că nu sunt de acord cu încheierea instanței de fond, fiind indicate în cererea de revizuire toate argumentele menționate în cererea inițială și în cererea de recurs.

Prin încheierea din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Berzoi Pavel, Berzoi Elena, asupra deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins recursul declarat de Berzoi Pavel și Berzoi Elena și menținută încheierea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Ungheni (sediul central).

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de către Berzoi Pavel și Berzoi Elena împotriva încheierii din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Prin încheierea din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Berzoi Pavel și Berzoi Elena împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

La 08 octombrie 2019 (prin oficiul poștal), Berzoi Elena a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia cu obligarea executorului judecătoresc să calculeze și achite penalitatea prevăzută de contract, încasarea prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

La 16 octombrie 2019 (prin oficiul poștal), Berzoi Pavel a depus o cerere de revizuire, cu un conținut similar celei depuse de Berzoi Elena, împotriva încheierii din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia cu obligarea executorului judecătoresc să calculeze și achite penalitatea prevăzută de contract, încasarea prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire împotriva încheierii din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 03 iunie 2020 (prin oficiul poștal), Berzoi Elena a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie

admisă.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul judiciar a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Pönkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu articolul 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alin. 2 al aceleiași norme prevede că încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a art. 451 alin. (1) – (4) al Codului de procedură civilă prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeiuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

Cu toate acestea, temeiurile indicate la art. 449 al Codului de procedură civilă pot fi apreciate doar de instanța de revizuire, iar lipsa unei căi de atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este

posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că prin încheierea din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Berzoi Pavel și Berzoi Elena împotriva încheierii din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, în baza temeiurilor prevăzute la articolul 449 din Codul de procedură civilă.

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție trage concluzia că încheierea menționată supra nu poate fi contestată în procedură de revizuire.

Colegiul judiciar relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, art. 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se supun revizuirii în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alin. (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate a revizuirii”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei.

Astfel, raționamentele de mai sus limitează soluția instanței la art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Pe baza celor prezentate, Colegiul atestă că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru.

La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă atunci când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă. Actualmente, urmând logica expusă supra, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că cererea de revizuire depuse de Berzoi Pavel și Berzoi Elena urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Berzoi Elena, împotriva încheierii din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Berzoi

Pavel și Berzoi Elena împotriva executorului judecătoresc Ursu Anatolie, CIA „ASITO” privind obligarea executorului judecătoresc să calculeze penalități.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru